

28 Ιουλίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 496/93, 497/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Αποκατάσταση σταδιοδρομίας — Διορισμοί και προαγωγές — Έλλειψη αίτησης υποψηφίου και σε διαδικασία διορισμών — Υπόθεση **Καραγιώργης κ.ά. v. Δημοκρατίας** — Πραγματική αδυναμία υποβολής της αίτησης — Νομολογία.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγος ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί — Συνεντεύξεις — Μη αιτιολόγηση της γενικής εντύπωσης από αυτές — Στοιχειοθετεί το λόγο ακυρώσεως.

10

Με τις συνεκδικασθείσες προσφυγές προσεβλήθη ο διορισμός των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Χημικού της Τάξης. Μία εκ των ενδιαφερομένων υπέβαλε εκπρόθεσμη αίτηση επειδή δεν ήταν νοητό να υποβάλει αίτηση πριν τη λήξη της προθεσμίας αλλά θεωρήθηκε κανονικά υποψήφια στα πλαίσια αποκαταστάσεως της σταδιοδρομίας της μετά την ακύρωση του διορισμού της στην ίδια θέση. Κρίσιμο απέβη και το ζήτημα της αιτιολόγησης των γενικών εντυπώσεων από τις προφορικές εξετάσεις που περιελάμβανε η διαδικασία.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι :

20

1. Το πρόβλημα της μη υποβολής (εμπρόθεσμης) αίτησης αντιμετωπίστηκε ξανά από το δικαστήριο στην υπόθεση **Κύρος Δημοσθένους v. Ε.Ε.Υ.** Η υπόθεση αφορούσε την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

25

5 ρεσίας, αλλά η αντιστοιχία είναι απόλυτη δεδομένου ότι το Άρθρο 26(1) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου Ν. 10/69 (όπως τροποποιήθηκε) είναι στην ουσία ταυτόσημο με το Άρθρο 33(2) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90). Προβλέπεται δημοσίευση των θέσεων και υποβολή αιτήσεων μέσα στην τασσόμενη προθεσμία. Κρίθηκε ότι η αρχή της αποκατάστασης υποψηφίου επεκτείνεται και καλύπτει και τις περιπτώσεις πρώτου διορισμού. Η απόφαση εκείνη έχει σαν στήριγμα τη γνώμη της Ολομέλειας **Ανδρέας Καραγιώργης και Άλλος ν. Δημοκρατίας**.

10 Πέραν τούτου υπάρχει και άλλος ανεξάρτητος λόγος που δικαιώνει τη θέση της Ε.Ε.Υ. Και την παραγνώριση του τύπου (Άρθρο 33(2)). Είναι η αντικειμενική αδυναμία συμμόρφωσης της ενδιαφερομένης με τον τύπο του νόμου χωρίς η ίδια να φέρει την παραμικρή ευθύνη. Ενόσω κατείχε τη θέση δεν είχε έννομο συμφέρον να αποταθεί γι' αυτήν ούτε μπορούσε να συναρτηθεί το συμφέρον της με το ενδεχόμενο να ακυρωθεί ο διορισμός της. Η αρχή της αδυναμίας συμμόρφωσης επεξηγείται στην απόφαση της Ολομέλειας **Αλίη Λιμνάτου και Άλλες ν. Δημοκρατίας**, που ήταν περίπτωση καθαρής παράβασης ουσιώδους τύπου. Το δικαστήριο έκρινε ότι εφόσον η κατάσταση που δημιουργήθηκε δεν οφειλόταν σε υπαιτιότητα της εφεσειούσης "η μη τήρηση ουσιώδους τύπου στην περίπτωσή της ανάγεται σε λόγους πραγματικής αδυναμίας". Ο κανόνας αυτός είχε αναπτυχθεί από το Conseil d' Etat και έγινε δεκτός από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Λιμνάτου**. Οι υποθέσεις **Καραγιώργη, Δημοσθένους και Λιμνάτου** επιβάλλουν την ίδια ακριβώς αντιμετώπιση. Η Ε.Δ.Υ. ορθά έκρινε το ζήτημα και θεώρησε την δεύτερη ενδιαφερόμενη υποψήφια.

30 2. Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας επιχείρησε να διακρίνει την κρινόμενη περίπτωση από τη **Χ' Γεωργίου** διότι εκεί δεν αποφασίστηκε το θέμα της γενικής εντύπωσης από τις συνεντεύξεις. Με άλλα λόγια δεν συνάγεται ευρύτερη αρχή δικαίου και ότι η υπόθεση περιορίζεται στα δικά της περιστατικά. Και να υποτεθεί πως η θεώρηση αυτή είναι σωστή μεταγενέστερη απόφαση, πάλιν της Ολομέλειας, στην **Δημοκρατία ν. Αναστασιάδου-Vantieghem**, καθιστά σαφές ότι αιτιολογία της γενικής εντύπωσης με χαρακτηρισμούς όπως αυτούς που χρησιμοποιήθηκαν στην προκείμενη περίπτωση είναι ανεπαρκής (βλέπε επίσης την **Σπύρος Κεττένης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**). Κρίθηκε περαιτέρω ότι ο καθορισμός γενικών κριτηρίων για την αξιολόγηση της απόδοσης στη συνέντευξη δεν αποτελεί "αιτιολογία για την απόδοση του καθενός στη συνέντευξη".

40

3. Στην περίπτωση του αιτητή, είναι κατάδηλο από το σχετικό σχό-

λιο της Συμβουλευτικής Επιτροπής ότι δεν υπάρχει ίχνος αιτιολογίας της γενικής εντύπωσης από τη συνέντευξη. Πρόκειται μάλιστα για υποψήφιο που αποκλείστηκε παρόλο που διαθέτει, εκτός άλλων, διδακτορικό δίπλωμα στη Χημεία. Πάσχει επίσης και η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής αλλά και της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με την αιτήτρια. Γιατί τίποτε άλλο δεν υπάρχει πέραν του απλού χαρακτηρισμού.

5

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω διαπιστώσεων, για έλλειψη αιτιολογίας των κρίσεων των δύο Επιτροπών κατά την προφορική εξέταση, η επίδικη πράξη ακυρώνεται σύμφωνα με το Άρθρο 146.4(β) του Συντάγματος.

10

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοσθένους ν. Ε.Ε.Υ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 3160,

Καραγιώργης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669, 20

Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057,

Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου (1994) 3 Α.Α.Δ. 574, 25

Δημοκρατία ν. Αναστασιάδου-Vantieghe (1995) 3 Α.Α.Δ. 119,

Κεττένης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 2135.

Προσφυγές. 30

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διορίσθηκαν στη θέση Χημικού 2ης Τάξης, στο Γενικό Χημείο του κράτους, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αντί των αιτητών.

35

Γ. Μηχανικός, για τον Αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 496/93.

Α. Κωνσταντίνου, για την Αιτήτρια στην Προσφυγή Αρ. 497/93.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση. 40

Α. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Αγάθη Αναστάση.

Α. Αλεξάνδρου για Τ. Παπαδόπουλο, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Μάρω Χριστοδουλίδου.

5 Γ. Δανού για Α. Παπαχαραλάμπους, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Ελένη Δημητρίου.

Cur. adv. vult.

10 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Οι δύο αυτές προσφυγές συνεκδικάστηκαν. Στρέφονται κατά της ίδιας απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 17/2/93. Με την απόφαση διορίστηκαν σε θέση Χημικού 2ης τάξης, στο Γενικό Χημείο του Κράτους, τα τρία ενδιαφερόμενα πρόσωπα Αγάθη Αναστάση, Μάρω Χριστοδουλίδου και Ελένη Δημητρίου. Με ισχύ από 2/3/93. Συμπληρώνω ότι η συνεκδικασία υπαγορεύθηκε και από το ότι τα γεγονότα συμπίπτουν σε μεγάλη έκταση. Παράλληλα συζητήθηκαν νομικά σημεία που είναι κοινά και στις δύο περιπτώσεις.

20 Άνοιξαν πέντε τέτοιες θέσεις που υπάγονται στην κατηγορία θέσεων πρώτου διορισμού. Ορίστηκε όμως αρμοδίως ότι οι τρεις προορίζονταν για τον κλάδο της Χημείας, όπως υπαγόρευαν οι ανάγκες της υπηρεσίας, και οι δύο για εκείνο της Μικροβιολογίας. Προβλέφθηκαν διαφοροποιημένα προσόντα στην κάθε περίπτωση. Συμπεριελήφθηκαν επίσης στο σχέδιο υπηρεσίας και ειδικές πρόνοιες για πλεονεκτήματα. Υποβλήθηκαν 25 αιτήσεις. Έχει σημασία να λεχθεί ότι με βάση την προκήρυξη οι αιτήσεις έπρεπε να φτάσουν στην Ε.Δ.Υ. μέχρι 17/5/91. Τελικά, η αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή είχε εξετάσει 85 μόνο υποψηφίους είτε διότι κρίθηκε ότι ορισμένοι δεν είχαν τα απαραίτητα προσόντα είτε διότι άλλοι δεν ενδιαφέρθηκαν.

35 Το πρώτο θέμα στο οποίο συγκλίνουν οι απόψεις - και οι εισηγήσεις - των αιτητών αφορά την ενδιαφερόμενη Μάρω Χριστοδουλίδου. Και έγκειται στο ότι δεν υπέβαλε αίτηση σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του σχεδίου υπηρεσίας. Είναι σωστό ότι αυτή αποτάθηκε για τη θέση εκπρόθεσμα, ενόσω βρισκόταν σε εξέλιξη η διαδικασία των διορισμών. Συγκεκριμένα έστειλε επιστολή στην Ε.Δ.Υ. στις 21/8/92 με την οποία ζητούσε να συμπεριληφθεί στους διεκδικητές των επίδικων θέσεων. Συγχρόνως 40 εξήγησε γιατί δεν κινήθηκε έγκαιρα για να θέσει υποψηφιότητα. Είναι γεγονός ότι είχε διοριστεί στην ίδια θέση Χημικού 2ης Τάξης στις 2/7/90. Όμως το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε το διορισμό της στις Προσφυγές, που κατέθεσαν μία άλλη υποψήφια και η αιτήτρια Κατερίνα Κοντογιώργη. (*Παρτασιδου κ.ά. v. Δη-*

μοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2701.) Η ακυρωτική απόφαση εκδόθηκε στις 29/7/92 και είχε ως αποτέλεσμα η αιτήτρια να επανέλθει στην προηγούμενη της θέση στη δημόσια υπηρεσία δηλαδή του Τεχνικού Χημείας 2ης Τάξης.

5

Το θέμα απασχόλησε την Ε.Δ.Υ. Μετά από θετική γνωμάτευση που πήρε από το Γενικό Εισαγγελέα ότι "η αρχική αίτηση που είχε υποβληθεί από την ενδιαφερομένη αναβιώνει κατά πλάσμα δικαίου (fictio juris)", η Ε.Δ.Υ. πρόσθεσε την Χριστοδουλίδου στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων για τις τρεις επίδικες θέσεις, αποφασίζοντας συνάμα να την καλέσει αργότερα σε προφορική συνέντευξη.

10

Οι δικηγόροι των αιτητών αμφισβήτησαν την ορθότητα της γνωμάτευσης της Νομικής Υπηρεσίας και των ενεργειών της Ε.Δ.Υ. που βασίστηκαν σε αυτή. Ας σημειωθεί ότι η αιτήτρια Κοντογιώργη διαμαρτυρήθηκε στην Ε.Δ.Υ. με επιστολή ημερ. 3/1/92 σχετικά με τη συμπερίληψη της ενδιαφερομένης, πλην όμως η Ε.Δ.Υ. την απέρριψε. Συγκεκριμένα οι αιτητές εισηγήθηκαν ότι η υπόθεση **Γ. Γεωργιάδη**, που αποτελεί τη βάση της γνωμάτευσης, διακρίνεται διότι επρόκειτο εκεί περί προαγωγής και όχι πρώτου διορισμού, όπως είναι η παρούσα περίπτωση. Στην περίπτωση **Γεωργιάδη** υπήρχαν περιθώρια για την εφαρμογή του άρθρ. 45 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου Ν. 1/90 που επέτρεπε την προαγωγή του αιτητή ως υπεράριθμου. Όμως στην περίπτωση μας, όπως καταλήγει η εισήγηση, δεν υπήρχε περιθώριο αποκατάστασης υποψηφίου του οποίου ο διορισμός ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο εφόσον δεν υπέβαλε εμπρόθεσμα αίτηση για διορισμό στην επίδικη θέση σύμφωνα με το άρθρ. 33(2) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου Ν. 1/90. Η διάταξη προβλέπει ότι:

15

20

25

30

"Η δημοσίευση των θέσεων παρέχει πλήρη στοιχεία του σχεδίου υπηρεσίας και καθορίζει την προθεσμία υποβολής αιτήσεων."

Το ίδιο πρόβλημα αντιμετώπισε ξανά το δικαστήριο στην υπόθεση **Κύρος Δημοσθένους v. Ε.Ε.Υ.** (1992) 4 Α.Α.Δ. 3160. Η υπόθεση αφορούσε την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, αλλά η αντιστοιχία είναι απόλυτη δεδομένου ότι το άρθρ. 26(1) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 10/69) (όπως τροποποιήθηκε) είναι στην ουσία ταυτόσημο με το άρθρ. 33(2) του Ν. 1/90. Προβλέπεται δημοσίευση των θέσεων και υποβολή αιτήσεων μέσα στην τασσόμενη προθεσμία. Κρίθηκε ότι η αρχή της αποκατάστασης υποψηφίου ελεγκτείται και καλύπτει και τις περιπτώσεις πρώτου διορισμού. Η απόφαση εκείνη έχει

35

40

σαν στήριγμα τη γνώμη της Ολομέλειας στην *Ανδρέας Καραγιώργης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669, που διατυπώνεται ως εξής:

- 5 "..... μετά την ακύρωση ενός διορισμού ή μίας προαγωγής υπαλλήλου, η διοίκηση έχει καθήκον να αποκαταστήσει τη σταδιοδρομία, όπως αυτή θα εξελισσόταν αν δεν μεσολάβουσε η ακυρωτική απόφαση χωρίς δική του υπαιτιότητα."
- 10 Πέραν τούτου υπάρχει και άλλος ανεξάρτητος λόγος που δικαιώνει τη θέση της Ε.Δ.Υ. Και την παραγνώριση του τύπου (άρθρ. 33(2)). Είναι η αντικειμενική αδυναμία συμμόρφωσης της ενδιαφερομένης με τον τύπο του νόμου χωρίς η ίδια να φέρει την παραμικρή ευθύνη. Ενώσω κατείχε τη θέση δεν είχε έννομο
- 15 συμφέρον να αποταθεί γιαυτήν ούτε μπορούσε να συναρτηθεί το συμφέρον της με το ενδεχόμενο να ακυρωθεί ο διορισμός της. Η αρχή της αδυναμίας συμμόρφωσης επεξηγείται στην απόφαση της Ολομέλειας *Αλίκη Λιμνάτου και Άλλες ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057, που ήταν περίπτωση καθαρής παράβασης ουσιαδους τύπου. Το δικαστήριο έκρινε ότι εφόσον η κατάσταση που δημιουργήθηκε δεν οφειλόταν σε υπαιτιότητα της εφεσείουσας "η μη τήρηση ουσιαδους τύπου στην περίπτωση της ανάγεται σε λόγους 'πραγματικής αδυναμίας'". Ο κανόνας αυτός είχε αναπτυχθεί από το Conseil d' Etat και έγινε δεκτός από
- 20 το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση *Λιμνάτου*. Οι υποθέσεις *Καραγιώργη, Δημοσθένους και Λιμνάτου* επιβάλλουν την ίδια ακριβώς αντιμετώπιση. Με τη σκέψη αυτή καταλήγω ότι η Ε.Δ.Υ. ορθά έκρινε το ζήτημα και θεώρησε την ενδιαφερόμενη Μάρω Χριστοδουλίδου υποψήφια.
- 30 Η αιτήτρια ισχυρίστηκε πως καμιά από τις δύο επιτροπές είτε η Συμβουλευτική είτε η Ε.Δ.Υ. δεν αιτιολόγησε τη γενική εντύπωση που σχημάτισε γιαυτήν από τη συνέντευξη. Έτσι παραβιάστηκαν οι διατάξεις του άρθρ. 33(14) του νόμου που ορίζει ότι:
- 35 "Η γενική εντύπωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση καταγράφεται πάντοτε στα πρακτικά της καθεμιάς Επιτροπής και αιτιολογείται."
- 40 Σαν προοίμιο στη βαθμολόγηση των υποψηφίων, η οποία ακολουθεί, η Σ.Ε. σημειώνει:

"Η Συμβουλευτική Επιτροπή κατέγραψε τη γενική εντύπωση

της απόδοσης των υποψηφίων αφού τους αξιολόγησε σύμφωνα με την ορθότητα και τη διατύπωση των απαντήσεων κατά την προφορική συνέντευξη, την ευθυκρισία και προσωπικότητά τους.

5

Επίσης για τις τρεις (3) θέσεις για τις οποίες τα απαιτούμενα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας έχουν για γνωστικό αντικείμενο τη Χημεία έλαβε υπόψη την ενημέρωση των υποψηφίων στις εξελίξεις γύρω από θέματα που αφορούν την επιστήμη της Χημείας."

10

Το μόνο που αναφέρεται για την αιτήτρια είναι ότι "αξιολογήθηκε με βαθμό 8" (με προφανώς κορυφαίο βαθμό το 10). Η Ε.Δ.Υ. στη δική της αξιολόγηση χρησιμοποίησε το χαρακτηρισμό "σχεδόν πολύ καλή". Υποστηρίζοντας πως και τα δύο όργανα δεν παρέχουν αιτιολογία της αποτίμησης της προφορικής συνέντευξης, ο δικηγόρος της αιτήτριας έκαμε χρήση της απόφασης της Ολομέλειας του δικαστηρίου στην *Δημοκρατία v. Γεώργιου Χ"Γεωργίου* (1994) 3 Α.Α.Δ. 574. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή η αιτιολογία αποτελεί ουσιώδη τύπο της διοικητικής πράξης, παράβαση του οποίου επιφέρει ακυρότητα.

15

20

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας επιχείρησε να διακρίνει την κρινόμενη περίπτωση για το λόγο ότι στη *Χ"Γεωργίου* δεν αποφασίστηκε το θέμα της γενικής εντύπωσης από τις συνεντεύξεις. Με άλλα λόγια δε συνάγεται ευρύτερη αρχή δικαίου και ότι η υπόθεση περιορίζεται στα δικά της περιστατικά. Και να υποθέσω πως η θεώρηση αυτή είναι σωστή μεταγενέστερη απόφαση, πάλιν της Ολομέλειας, στην υπόθεση *Δημοκρατία v. Αναστασιάδου-Vantiegghem* (1995) 3 Α.Α.Δ. 119, καθιστά σαφές ότι αιτιολογία της γενικής εντύπωσης με χαρακτηρισμούς όπως αυτούς που χρησιμοποιήθηκαν στην προκείμενη περίπτωση είναι ανεπαρκής (βλέπε επίσης την *Σπύρος Κεττένης και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2135). Κρίθηκε περαιτέρω ότι ο καθορισμός γενικών κριτηρίων για την αξιολόγηση της απόδοσης στη συνέντευξη δεν αποτελεί "αιτιολογία για την απόδοση του καθενός στη συνέντευξη".

25

30

35

Η κρίση της Συμβουλευτικής Επιτροπής για τον αιτητή, που βαθμολογήθηκε με 6 1/2, διατυπώνεται στο σχετικό πρακτικό ως εξής: "Έκαμε καλή εντύπωση (αξιολογήθηκε με 6 1/2) και έχει μεταπτυχιακά προσόντα." Κρίθηκε ότι έχει μεταπτυχιακό προσόν ως πλεονέκτημα.

40

Πρέπει να αναφέρω ότι ο δικηγόρος του αιτητή δεν ανέπτυξε

ιδιαίτερα το θέμα της αιτιολογίας στην αγόρευσή του. Όμως το εγείρει στο δικόγραφο του:

5 "Η προσβαλλόμενη απόφαση και/ή πράξη είναι αναιτιολόγη-
τη και/ή πλημμελώς αιτιολογημένη και/ή παρανόμως αιτιο-
λογημένη. Δεν περιέχει ως όφειλε, πλήρη και ειδική αιτιο-
λογία, δεν εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά, ως και τους
10 λόγους διά τους οποίους έφθασε στην περί των καταλληλο-
τέρων κρίση αυτής. Δεν μνημονεύει ουσιαστικά προσόντα
των υποψηφίων και την γενομένη αξιολόγηση και δη συγκρι-
τικώς, ιδία δεν μνημονεύει τα συγκεκριμένα ουσιαστικά προ-
σόντα των διορισθέντων και δεν γίνεται αξιολόγηση τούτων
έναντι των προσόντων του παραλειφθέντος Αιτητή."

15 Επομένως το ζήτημα βρίσκεται κανονικά ενώπιόν μου σαν επί-
δικο θέμα.

20 Παίρνω πρώτα την περίπτωση του αιτητή. Είναι κατάδηλο
από το σχόλιο της Συμβουλευτικής Επιτροπής που μόλις παρέ-
θεσα ότι δεν υπάρχει ίχνος αιτιολογίας. Πρόκειται μάλιστα για
υποψήφιο που αποκλείστηκε παρόλο που διαθέτει, εκτός άλλων,
25 διδακτορικό δίπλωμα στη Χημεία. Πάσχει επίσης και η απόφα-
ση της Συμβουλευτικής Επιτροπής αλλά και της Ε.Δ.Υ. αναφο-
ρικά με την αιτήτρια. Γιατί τίποτε άλλο δεν υπάρχει πέραν του
απλού χαρακτηρισμού.

30 Ως αποτέλεσμα των παραπάνω διαπιστώσεών μου, για έλλει-
ψη αιτιολογίας των κρίσεων των δύο Επιτροπών κατά την προ-
φορική εξέταση, η επίδικη πράξη ακυρώνεται σύμφωνα με το άρ-
θρο 146.4(β) του Συντάγματος. Επιδικάζεται σε βάρος του δημο-
σίου ποσό £150 σε κάθε υπόθεση έναντι των εξόδων των αιτητών.

*Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με
έξοδα.*